

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 24319/2023
11.10.2023. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Драгане Маринковић, председника већа, Марине Милановић, Зорице Булајић, Весне Станковић и Радославе Мађаров, чланова већа, у правној ствари извршног повериоца АА из ..., чији је пуномоћник Виолета Тасић, адвокат из ..., против извршног дужника Републике Србије, Високи савет судства, Привредни суд у Лесковцу, кога заступа Државно правобранилаштво - Одељење у Лесковцу, ради извршења, одлучујући о ревизији извршног повериоца изјављеној против решења Основног суда у Лесковцу Ипв.И 1031/21 од 25.03.2022. године, у седници већа одржаној 11.10.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији извршног повериоца изјављеној против решења Основног суда у Лесковцу Ипв.И 1031/21 од 25.03.2022. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија извршног повериоца изјављена против решења Основног суда у Лесковцу Ипв.И 1031/21 од 25.03.2022. године.

ОДБИЈА СЕ захтев извршног дужника за накнаду трошкова одговора на ревизију.

Образложење

Решењем Основног суда у Лесковцу Ипв.И 1031/21 од 25.03.2022. године, делимично је усвојен приговор извршног дужника, па је преиначено решење о извршењу јавног извршитеља Далибора Станојковића из ... ИИ 3061/21 од 04.11.2021. године у ставу другом, тачка три диспозитива решења, тако што су утврђени трошкови извршног поступка од 10.500,00 динара, док је вишак трошкова од досуђеног до тражених 21.300,00 динара одбијен као неоснован. У осталом делу решење јавног извршитеља је остало неизмењено.

Против наведеног решења, извршни поверилац је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се ревизија сматра изузетно дозвољеном у смислу члана 404. ЗПП, ради разматрања правног питања у интересу равноправности грађана и уједначавања судске праксе.

Извршни дужник је поднео одговор на ревизију.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије на основу члана 404. став 2. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11, 55/14, 87/18, 18/20), у вези члана 92. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, број 10/23), Врховни суд налази да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији извршног повериоца као о изузетно дозвољеној, у смислу члана 404 став 1 ЗПП, у вези са чланом 420. став 6. ЗПП, јер у конкретном случају по питању трошкова поступка не постоји потреба за разматрањем правних питања у интересу равноправности грађана, нити за разматрањем питања од општег интереса, као ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права. Из наведеног разлога, одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП у вези члана 420. став 6. ЗПП и члана 39. Закона о извршењу и обезбеђењу („Сл.гласник РС“ 106/15, 106/16, 113/17, 54/19, 9/20), Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 27. Закона о извршењу и обезбеђењу, који садржи специјална правила поступка извршења, прописано је да против правноснажног решења нису дозвољени ревизија, нити понављање поступка.

Како је побијаним решењем одлучено у поступку извршења у коме је према члану 27. Закона о извршењу и обезбеђењу искључено право на изјављивање ревизије, то је ревизија извршног повериоца недозвољена, у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП.

На основу изнетог, применом члана 413. у вези са чланом 420. став 6. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

Трошкови извршног дужника за састав одговора на ревизију, по оцени Врховног суда, нису били потребни за вођење овог поступка, те је применом чланова 154. став 1. у вези члана 165. став 1. ЗПП, Врховни суд одлучио као у ставу трећем изреке.

**Председник већа – судија
Драгана Маринковић,с.р.**

**За тачност отправка
управитељ писарнице
Марина Антонић**